

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 2 Hordaland Fylke:
 Tilleggsspørsmål nr. Herad: Stord
 Emne: Transport av korn Bygdelag: Sørbydalen
 Oppskr. av: Karl Melhus Gard: Melhusvik
 (adresse): Sagvåg G.nr. 60 Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1 På Stord og Gyarnum omkring
 som Brønnøysundnes Tydnes Halsvåg
 med fleire er markus lått
 stått som høyre fartidi til.
 På husmannsplads å små bruk
 kunde det dei gla til som sint
 som 1908 - 10 foroverig kan
 det vore like nyttig nokon tid
 her på trakterne, i kjøpveiførs
 å Oldefars dagar for pålag
 100 - 120 år sidan var det
 meir beukt likerel, den
 var bildames kvistig hets
 proseder um ute slottar
 mellom naboer, for det
 var utelånandes fellerbeite
 og teiga bytte som rådde
 for eigedomretten mellom
 grannar i dei dagar. Dei
 som ikkje hadde hest lagde
 høyet på bærabag å ber det
 heim på ryggen. Kåg det
 blek an at det var vatn eller

Sjå fyrhest det i båt eller
 flat botna gramar. Svarsekken
 laegja om karny eller best
 beuttet i fjell lundte strøk
 so nulla blei høyet ut for
 i dei (det veer inn til land)
 Med umsyn til ute-slottar
 og transport midlar og namn
 på sverme kan eg discerre
 korleis dei dykt lite tilhøeneste
 med. Skjal berre skriva litt
 om korleis transporten fore
 gjer på heimabøen til
 hegen og tørkeplassar i loda.
 Her nemnest berre namn og om-
 gangs måtar eg kan kjensle
 til, det vandur gjer eg forlei.
 An det som kan vere fortalt
 frå slekt til slekt frå eldgamle
 tider til pålag sin 70-80 år
 siden, kan den nå menneske
 kraft vere so å seia den einaste
 brek kraft her i omkring.
 Båt gras vart erken boren
 i kiperen eller på båg eller
 på 2 staurar frå plassa der
 var for vatt å breia å tørka
 høyet på plassan. Staurarne
 holdde sapsa mellomrom
 at der var plass for ein
 mann, so ber ein i krear
 unde å grasstesse i mellom
 seg. Ofte var der spesikra
 herema på til ei bære

Det kallast dei for (børsting)
 Trillebæra (Triddelebæra) nyttast
 også den marken var so fast det
 let seg. Dei allmideligste var
 laga av 2 fjøler som dannet
 rindene på sjøne kassen med
 gavlar mellom, soleis at jul
 åsen gjek gjennom eit hål
 i ridedjøler i forreste enden
 og tilmitta til armar i den
 andre. Den var og i bruk
 liknande som bærstang med
 julåse i eine enden med
 oppstånendes gavel eller
 gjindel, som livde for at
 grasst ikkje skulde deffa
 over julet. Hovudkjenna
 en av ny dato og brukst
 berre på småbruk som
 ikke har hest. Den bruktest
 like til å hessa høy fyrste
 åra etter 1900 årskiftet, å til
 og seya ikkje føre. Den var
 ikkje hessa streng, dei brukte
 vere å nallebæra. Nallebæra
 var fukke staura med 6-7
 nallebæra som var bora inn
 med pusselig mellom rom
 so lagdest røderne oppi
 so hungde dei grasst oppi
 Men det var stort set berre
 i mättingssikke (seka) ei
 høy hessa var til å treffa på

Den tid. Eg såg kerrya som
var laga på den måten at
dei sette allmindeleg kornstaur
i marka å batt kærerne
fast til dei med bjørkeris
som var vrea i stammen
å royrt rundt ræa i staurer
slek at ræa (ræra) blei hulden
på plass på den måten.
Høyt høyet var burt og sku
i hus var det ukelükandes
kæratåg som bruktest før
hestens dagar og i samband
med, og i stor utstrekning
den dag i dag på mindre
bruk som her er mykje av
her med gjøtraktene
Høyet lagdest på tæget i
fengje der (hegedla) hegedla
sa me her. mange kalle det
(hovildla) var kalla me fram-
me. der det frie tæget var
kalla me bak. Så lagdest
fyrst i fengje bak so der
var eit parse stykke fori
hegedla for neste fengje men
ikkje so at ho ståtast medt
den første men at inden
gjek om ein annan litt oppå
den forige fengja, so at fort
9 fengjer var det allmindeleg
i kær lëra, det vil seigja
ca. 80 til 100 kg. Tæret holdes
over skulrene. Som oftast får

Bræderen hjelper til å reise seg
hjelpereen sted vanligst bak
men det mente og kan stool
foranom brakte i tallet, men
der var og dei som førre
brakk å reise seg sjølv

Den første høyvogn her på
gården ^{hadde} ~~herre~~ ~~lagde~~ jul (det
er almindeligvis endå ~~forrest~~)
brælene bestod av ein ~~tykk~~
tre kors som gjekk litt ut
til skoninga med endarne
so var dei fire ring stykke
felt inn mellom korsendarn
ne. å ikkje anna vare end
sentrum av krossen den
berging for aksling var
sett igjennom. Julia hadde
ca 18" diameter, på lag 3 m
lavste plan og ca. 18 m. dykker

^{1 m. l.} Den samme størelsen bruktes
fremdeles men større jul
med har og bræle i. Høyet
fengdest og lagdest på so
omlag 25 fenger, eller 300-
400 kg etter som trengit var
Sa lagdest tanga over den
var litt lang som høyvognen
å laga av 4" x 1 1/2" plank med
treer reme på begge ender
av samme dimensjon, so
knytest gjorabåge fast i
fremste remen på tanga

6

Den andre var bora inn i
nabl, Når dei so lagde kanga
på lasset breddest høge fram-
endpera og attover under vog-
na oppom nabben, so kraup
ein uppå lasset aftast ein
gut styvin å jompyra på kanga
so stramma den andre kungst
inn nabben og gjorde fast
4 fulle vogn arbeidsvogn
bærkast ikkje nemnendes
annet til vare bæringsverk
og tyngre gjenstander
(Hjulslede-kangkjøre-høy-
vogn) har samme betydning
sommet hjulslede betegnelse
sin opprindelse fra overgan-
gen fra slede med meier
som var den første kjøredning
som bruktest, å til hjul
som kom i bruk seinere.
til høykjøring bruktest
og høygrinet den var som
aftast laga av bremer
men det forekom og, at brene
ghrelarne var bremer med
båg strakt i mellom på sidene
Sidene er hekkta fast i gavlene
med knokk so når dei bærer
en i løde hekktaat side ut
og lasset veltest ut i stalle
(Chepta) Men bruktest berre
in nest for høyvogna her
i bygda å bygderne
Kungst hilt grøning gjöra fast hegelola var
i februar

3057

Bamsen var å er med i køy-
 onna, savel som i dei andre
 onnene. Til skrympel stapper
 i køy larve breia bringa
 til hezjar, omi køy-slepe-
 stein, ja køybering og etter
 alder og styrkje. Eg til dømes
 å mange andre gutar i 11-12
 årsalderen som ikkje hadde
 systre, var ofte heime og
 koka særskilte opp, ja bered
 stolar og galu med, for at
 mor som var mykje over-
 are å arbeida fekk vera
 ute på markiflødning

3057

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING